

HERMAN GORTER 100 JAAR MEI

Het jaar 1989 staat in het teken van de Mei van Gorter, die honderd jaar geleden als een bom insloeg, getuige een enkel citaat van Van Eeden:

Frederik van Eeden, brief
(januari 1889):

"Maar het vers van Gorter moet je wel lezen en heel veel, want dat behoort tot de mooiste dingen die er in onze taal geschreven zijn."

Frederik van Eeden, dagboek
(3 februari 1889):

"O, wat mooi! Gorter's verzen zijn gekomen als een lange streep rooskleurig licht in mijn leven."

DE GIDS, het door Potgieter in 1837 opgerichte tijdschrift, kwam met Jrg. 152, nr. 5 van mei j.l. met een GORTER-nummer (door documentatie H.K.B. ook aangeschaft).

Bussum had zijn Gorter-tentoonstelling in de Bibliotheek Wilhelmina-plantsoen in de maand april.

Nummer 158 van de BIB BUSSUM IN BEWEGING, Nieuwsblad van de PSP, eveneens van mei 1989 besteedt uitgebreid aandacht aan de politieke kant van Gorter en publiceert een - kort geleden door zijn zoon ontdekt - gedicht van G. van Riemsdijk:

MEN ZEGT, HERMAN GORTER... **door G. van Riemsdijk**

Men zegt, dat je eenzaam gestorven bent
Het proletariaat je stem niet kent

Herman Gorter.

Men zegt, je leefde in een ijl paleis
En zong vereenzaamd eenzame wijs.

Men zegt, je was als bloem, die te sterven staat
In moeras, waarin zij onder gaat.

Men zegt, dat je gebroken terzijde stond,
Waar het waaien der wind geen deining meer vond

Herman Gorter.

Men zegt, dat je stierf, toen je voor ons werd geboren,
Maar het dalen van hun zon, was het gloren
Van nieuwe dag, een reeks van dagen,
Waarvan zij, die maar spreken, het rijzen niet zagen

Herman Gorter.

Dit gedicht werd vlak na de dood van Gorter geschreven door G. van Riemsdijk. Zijn zoon, W. van Riemsdijk, ontdekte het pas kort geleden.